

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

2016/2140(INI)

10.2.2017

AVIZ

al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

destinat Comisiei pentru dezvoltare

referitor la Inițiativa emblematică a UE în sectorul confecțiilor
(2016/2140(INI))

Raportoare pentru aviz: Jean Lambert

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru dezvoltare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât, la nivel mondial, 60 de milioane de persoane lucrează în branșa produselor textile și de îmbrăcăminte, iar acest sector creează multe locuri de muncă, în special în țările în curs de dezvoltare;
- B. întrucât această ramură economică este puternic interconectată la nivel internațional, iar lanțurile de aprovizionare sunt, prin urmare, deosebit de complexe, astfel încât inițiativele naționale izolate își ating rapid limitele;
- C. întrucât producătorii de textile din țările în curs de dezvoltare sunt expuși în mod regulat unor practici agresive de cumpărare ale comerțului cu ridicata și cu amănuntul, ceea ce se datorează și unei concurențe globale puternice;
- D. întrucât influența antreprenorială este limitată, în special în ceea ce privește exercitarea sarcinilor statelor suverane, însă guvernele statelor producătoare ar trebui să creeze cadre economice și legislative pentru a-și putea îndeplini funcția de control;
- E. întrucât tratatele internaționale joacă un rol esențial în combaterea abuzurilor în ceea ce privește protecția muncii și protecția socială în țările terțe, întreprinderile trebuind să își exercite activitatea antreprenorială în conformitate cu principiile impuse de aceste tratate,
 1. ia act de faptul că industria textilă reprezintă unul dintre cele mai precare sectoare și se caracterizează prin condiții de muncă adesea inadecvate, atât pentru lucrătorii din Europe, cât și pentru cei din afara Europei, în special în ceea ce privește protecția sănătății și siguranța la locul de muncă; solicită ca inițiativa emblematică să acorde prioritate ratificării și punerii în aplicare de către țările participante a convențiilor OIM, a Declarației tripartite de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială, precum și a Agendei privind munca decentă; subliniază faptul că este important să se acorde o atenție deosebită categoriilor celor mai vulnerabile și mai expuse exploatării, în special copiilor și femeilor;
 2. condamnă toate practicile care presupun exploatarea prin muncă a copiilor și solicită ca UE și statele sale membre să facă tot posibilul pentru a elimina complet importurile de articole de îmbrăcăminte fabricate utilizând munca copiilor de pe piața unică europeană; subliniază, în acest sens, importanța registrelor de furnizori responsabili; atrage atenția asupra practicilor abuzive ale anumitor subcontractanți care utilizează standarde de muncă inferioare și ilegale și condamnă aceste practici; consideră că este esențial ca țările participante să garanteze ratificarea și implementarea Convenției OIM nr. 182 privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și a Convenției OIM nr. 138 privind vârsta minimă de încadrare în muncă; invită Comisia să desprindă învățăminte din experiența acumulată prin punerea în aplicare a Programului Internațional al OIM pentru eliminarea muncii copiilor (IPEC) și de organisme precum Alianța globală pentru eradicarea muncii forțate, a sclaviei moderne, a traficului de ființe umane și a muncii copiilor;

3. remarcă faptul că industria confecțiilor creează locuri de muncă pentru o gamă largă de competențe, de la mâna de lucru slab calificată la roluri foarte specializate;
4. consideră că lansarea unor inițiative voluntare pentru a adopta o abordare ecologică, etică și durabilă contribuie în mod pozitiv la îmbunătățirea situației din sectorul textilelor; observă, cu toate acestea, că aceste inițiative nu constituie, în sine, un instrument suficient pentru a aborda aspectele legate de drepturile fundamentale ale lucrătorilor, inclusiv de protecția lucrătorilor, libertatea de asociere, negocierea colectivă și alte aspecte, cum ar fi exploatarea prin muncă a copiilor, sănătatea și siguranța la locul de muncă, un nivel salarial care să asigure un trai decent, securitatea socială și timpul de lucru; subliniază necesitatea de a crea condițiile adecvate pentru introducerea unor măsuri de reglementare care să fie adoptate și puse în aplicare de către țările în cauză, cu scopul de a asigura respectarea drepturilor lucrătorilor pe tot parcursul lanțului de aprovizionare, precum și necesitatea de a consolida sistemele de administrare și de inspecție a muncii și de a institui mecanisme de reclamații; subliniază importanța garantării faptului că legislația și reglementările de la nivel național sunt în conformitate cu convențiile de bază ale OIM;
5. ia act de faptul că prețul reprezintă încă factorul determinant în practicile de achiziție ale mărcilor și distribuitorilor cu amănuntul, adesea în detrimentul bunăstării lucrătorilor și al salariilor decente; solicită UE să colaboreze cu toate părțile interesate relevante pentru a promova un parteneriat social de succes și să acorde sprijin părților interesate în vederea elaborării și punerii în aplicare a mecanismelor de stabilire a salariilor, în conformitate cu convențiile relevante ale OIM, în special în țările în care nu există o legislație adecvată; subliniază faptul că este necesar să li se garanteze lucrătorilor plata regulată a unor remunerații corespunzătoare care să le permită acestora și familiilor lor să-și satisfacă nevoile de bază, fără a fi necesar să efectueze cu regularitate ore suplimentare; subliniază necesitatea de a asigura, în cadrul negocierilor privind acordurile colective, faptul că aceste acorduri vor combate concurența negativă privind costurile salariale, precum și necesitatea de a sensibiliza consumatorii cu privire la consecințele potențiale ale încercării de a obține prețuri tot mai mici;
6. subliniază că guvernele din țările producătoare trebuie să poată pune în aplicare standarde internaționale și acte legislative relevante, deoarece acestea reprezintă un partener necesar în dialogul social și în eforturile de îmbunătățire care trebuie depuse în baza inițiativei emblematică;
7. sprijină ideea promovării, în cadrul Inițiativei Uniunii Europene în sectorul confecțiilor, a programelor de formare a competențelor și de învățare pe tot parcursul vieții, inclusiv a formării în domeniul antreprenoriatului, care contribuie la dezvoltarea economică și socială; subliniază cu insistență necesitatea de a promova, în cadrul tuturor inițiativelor, sensibilizarea cu privire la drepturile fundamentale ale lucrătorilor și informarea cu privire la mecanismele de asistență juridică pentru cazurile în care respectivele drepturi sunt încălcate, precum și includerea în cadrul inițiativelor a unor programe de formare a lucrătorilor și a angajatorilor cu privire la dialogul social și negocierea colectivă; subliniază că Inițiativa UE în sectorul confecțiilor ar trebui să contribuie la emanciparea femeilor, întrucât un procent majoritar al forței de muncă din sectorul textil este reprezentat de femei, care sunt în continuare puternic subreprezentate la nivelul lucrătorilor calificați și al pozițiilor de conducere; consideră, prin urmare, că inițiativa ar trebui să promoveze în mod activ nediscriminarea și egalitatea de șanse între femei și

bărbați, inclusiv în ceea ce privește remunerarea, precum și să contribuie la consolidarea rolului femeilor în societățile din țările terțe, acest lucru aducând beneficii familiei și societății în general;

8. consideră că Comisia a început deja să adopte măsuri care corespund recomandărilor menționate, cu scopul de a îndeplini obiectivele propuse în cadrul inițiativei emblematică, inclusiv în ceea ce privește sensibilizarea consumatorilor și sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în efortul lor de a promova și a pune în aplicare standardele internaționale în domeniul muncii și al mediului; regretă, cu toate acestea, că abordarea și obiectivele actuale ale Comisiei, astfel cum au fost evidențiate în raportul său referitor la Conferința la nivel înalt privind gestionarea responsabilă a lanțului de aprovizionare în sectorul confecțiilor din 25 aprilie 2016, nu sunt nici suficient de precis orientate, nici suficient de ambițioase pentru a îmbunătăți în mod concret situația din sectorul confecțiilor; ia act de faptul că, potrivit constatărilor preliminare ale unui studiu realizat de Comisie cu privire la lanțurile de aprovizionare din sectorul confecțiilor, egalitatea de gen, drepturile lucrătorilor, mediul și transparența în lanțul de aprovizionare reprezintă principalele probleme; invită Comisia să prezinte de urgență raportul pe care l-a comandat, care identifică lacunele din politica actuală, și să prezinte propuneri concrete în vederea eliminării acestor lacune;
9. îndeamnă Comisia să prezinte, în cel mai scurt timp, inițiativa emblematică a UE referitoare la gestionarea responsabilă a lanțului de aprovizionare din sectorul confecțiilor, care a fost promisă ca parte a Anului European pentru Dezvoltare 2015 și care ar trebui să țină seama de inițiativele naționale existente, cum ar fi cele din Germania și din Țările de Jos; consideră că UE are capacitatea și obligația de a fi un susținător global al responsabilității în cadrul lanțului de aprovizionare, ca răspuns la o serie de evenimente tragice, cum ar fi prăbușirea clădirii Rana Plaza din Bangladesh, și având în vedere interesul fără precedent al cetățenilor Uniunii;
10. consideră că orice măsură care rezultă din inițiativa emblematică ar trebui să contribuie la promovarea inițiativelor multipartite, cum ar fi Programul OIM/IFC privind condițiile de muncă mai bune, care combină o abordare tripartită cu conformitatea în fabrici și crearea unui dialog între lucrători și conducere la nivel național sau ACCORD, creat în Bangladesh, care este obligatoriu din punct de vedere juridic și care include sindicatele și prevede nu doar inspecții ale fabricilor, ci și măsuri de remediere;
11. invită Comisia să elaboreze un raport care să prezinte o imagine de ansamblu a inițiativelor actuale și a contribuției lor la îmbunătățirea condițiilor pentru lucrătorii din industria confecțiilor;
12. atrage atenția asupra faptului că organizațiile sindicale și federațiile patronale sunt parteneri necesari în dialogul social și în negocierile colective, mecanisme ce ar trebui promovate; subliniază că organizațiile independente care reprezintă lucrătorii trebuie să poată funcționa independent și liber pentru a promova și a proteja drepturile lucrătorilor, în special în ceea ce privește protecția sănătății și siguranța la locul de muncă; subliniază, în acest sens, faptul că este important ca aceste organizații să aibă acces la fabrici pentru a putea instrui lucrătorii cu privire la drepturile și la siguranța lor; atrage atenția asupra faptului că acțiunile care rezultă din orice inițiativă în sectorul confecțiilor ar trebui să promoveze drepturile fundamentale ale lucrătorilor și ratificarea și punerea în aplicare a

convențiilor OIM, în special a Convențiilor nr. 87 și nr. 98, și că reprezentanții lucrătorilor ar trebui să fie incluși în procesul de diligență stabilit la nivel de întreprindere;

13. consideră că respectarea legislației aplicabile și a acordurilor de muncă colective reprezintă o condiție sine qua non a responsabilității sociale a întreprinderilor; consideră, de asemenea, că un comportament responsabil din punct de vedere social trebuie să includă în mod obligatoriu relații adecvate cu sindicatele, în special în ceea ce privește respectarea drepturilor sindicatelor, precum și un flux continuu de informații către lucrători și organizațiile care îi reprezintă;
14. subliniază totodată că este necesară consolidarea capacităților structurilor statului de drept din țările producătoare și că acest obiectiv ar trebui promovat în mod constant și ar trebui să constituie o componentă obligatorie a politicii externe și de dezvoltare europene;
15. consideră că protecția sănătății și siguranței pentru toți lucrătorii ar trebui să fie asigurate prin intermediul standardelor internaționale, al punerii în aplicare a legislației naționale și al negocierii colective, la toate nivelurile (la nivel de fabrică, la nivel local, național și internațional), precum și prin intermediul unor politici în materie de sănătate și de siguranță la locul de muncă aplicate la nivel de fabrică, care includ, spre exemplu, planuri de acțiuni elaborate în scris și implementate și monitorizate cu implicarea lucrătorilor și a reprezentanților lor;
16. consideră că orice inițiativă a UE în sectorul confecțiilor ar trebui să recunoască faptul că UE deține prerogativele necesare pentru sprijinirea și dezvoltarea în continuare a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale, care prevăd faptul că întreprinderile sunt responsabile în cadrul propriului lanț de aprovizionare; ia act de faptul că întreprinderile ar trebui să dezvolte proceduri care să le permită să își identifice și să își reducă impactul activităților antreprenoriale asupra drepturilor omului și a condițiilor de muncă; propune adaptarea standardelor la caracteristicile specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor);
17. recunoaște faptul că eforturile existente în materie de formare a personalului de conducere și a lucrătorilor în domeniul sănătății și securității, dreptului muncii și egalității între femei și bărbați sunt fundamentale pentru îmbunătățirea drepturilor lucrătorilor și solicită ca inițiativa emblematică să dezvolte o platformă specifică pentru schimbul de bune practici privind formarea personalului de conducere și a lucrătorilor, concentrându-se în special pe pozițiile medii de conducere;
18. încurajează UE să sprijine țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește adoptarea și implementarea standardelor și a convențiilor internaționale; solicită Comisiei Europene să includă în continuare ratificarea standardelor fundamentale ale OIM, inspecția sănătății și siguranței la locul de muncă și libertatea de asociere în discuțiile pe tema menținerii regimului comercial preferențial pe care le poartă cu țările conectate la lanțul global de aprovizionare din sectorul confecțiilor și să consolideze, în baza sistemului generalizat de preferințe, drepturile omului, precum și convențiile de muncă și de mediu; consideră că UE ar trebui să includă în acordurile sale comerciale dispoziții pentru îmbunătățirea nivelului de trai al lucrătorilor și subliniază necesitatea de a include, atât în acordurile comerciale bilaterale, cât și în cele multilaterale, o clauză care să promoveze ratificarea și punerea în aplicare a convențiilor OIM și a Agendei privind munca decentă;

19. subliniază importanța inspecțiilor independente la locul de muncă pentru alerta timpurie și prevenire, precum și pentru aplicarea normelor și a reglementărilor naționale în materie de securitate și sănătate în muncă, însă constată că factori precum creșterea excesivă a sarcinii de audit pot submina eficacitatea acestora și că auditurile pot să evidențieze doar situația existentă în momentul în care ele sunt efectuate; consideră că ratificarea și punerea în aplicare a Convenției nr. 81 a OIM este esențială pentru detectarea abuzurilor; recomandă efectuarea unor cercetări suplimentare privind modalități de a îmbunătăți auditurile și inspecțiile, cum ar fi convergența standardelor și metodelor de audit și trimiterea unor inspectori de muncă diferiți de fiecare dată, ceea ce poate conduce la crearea de standarde mai stricte, în special în țările cu probleme de corupție; subliniază importanța recrutării adecvate a inspectorilor de muncă și evidențiază în același timp importanța asigurării unei formări continue a inspectorilor de muncă aflați în funcție și a celor nou-desemnați cu privire la convențiile și standardele internaționale, legislația locală în domeniul muncii și tehnicile adecvate de inspecție; invită UE să sprijine în continuare, atât financiar, cât și tehnic, dezvoltarea inspectoratelor de muncă în țările în curs de dezvoltare, în conformitate cu standardele relevante ale OIM, în special în contextul execuției fondurilor sale dedicate dezvoltării;
20. constată că, de la introducerea pe scară mai largă a auditului social al lanțului de aprovizionare cu articole de îmbrăcăminte și de încălțăminte, în urmă cu peste 20 de ani, numărul standardelor și metodelor de audit social a crescut dramatic, unele înregistrând doar diferențe minore, precum și că, în condițiile în care mărcile și comercianții cu amănuntul aplică, la nivel individual, standarde proprii ușor diferite, producătorii sunt nevoiți să aloce resurse valoroase pentru a gestiona un flux constant al auditurilor; prin urmare, recomandă accelerarea și sprijinirea eforturilor depuse în prezent la nivelul sectorului în vederea asigurării convergenței standardelor și metodelor de audit în consultare cu părțile interesate;
21. consideră că responsabilitatea ar trebui extinsă la nivelul întregului lanț de aprovizionare, inclusiv la nivelul tuturor subcontractanților, și salută eforturile depuse deja în acest sens; consideră, cu toate acestea, că UE este cea mai în măsură să elaboreze un cadru comun prin intermediul căruia să se impună o obligație juridică de diligență necesară în privința drepturilor omului la nivelul întreprinderilor din UE care își desfășoară activitatea în sectorul confecțiilor și care își externalizează producția în țări terțe, inclusiv măsuri cu caracter obligatoriu pentru a asigura trasabilitatea și transparența, care ar obliga întreprinderile care doresc să își desfășoare activitatea pe piața europeană să ofere informații despre întregul lanț de aprovizionare cu produsele lor; recomandă ca inițiativele voluntare de la nivel național, european și internațional să fie completate și sprijinite prin reglementări elaborate cu implicarea organizațiilor sindicale locale și mondiale;
22. reamintește că trasabilitatea și transparența lanțului de aprovizionare sunt esențiale pentru realizarea unei schimbări durabile; consideră că lipsa accesului la informații cu privire la situația din sectorul confecțiilor în ceea ce privește producătorii din țările terțe este adeseori cel mai important obstacol în calea abordării încălcărilor drepturilor omului și ale drepturilor sociale și ale lucrătorilor în cadrul lanțului de aprovizionare global; consideră, în acest context, că este necesar un sistem de raportare obligatoriu, care să ofere informații ce pot fi utilizate pentru a conecta toți actorii din cadrul lanțului mondial de producție al fiecărui produs individual, de la locul de producție până la comercianții cu amănuntul; solicită UE să sprijine dezvoltarea unui cadru comun pentru colectarea datelor despre

performanțele sociale, de mediu și de muncă;

23. consideră că informarea consumatorilor joacă un rol esențial în asigurarea unor condiții decente de muncă, acest imperativ fiind pus în evidență de implicațiile prăbușirii clădirii Rana Plaza; solicită să se ofere consumatorilor informații clare și fiabile cu privire la sustenabilitatea activităților din sectorul confecțiilor, la locul de origine a produselor și la gradul de respectare a drepturilor lucrătorilor; recomandă ca informațiile colectate în urma punerii în aplicare a acțiunilor UE să fie făcute publice și solicită Comisiei și statelor membre să ia în considerare crearea unei baze de date publice online care să cuprindă toate informațiile relevante cu privire la toți actorii din lanțul de aprovizionare;
24. subliniază necesitatea de a elabora un concept de responsabilitate socială a întreprinderilor (RSI) aplicabil în sectorul confecțiilor, care să vizeze inclusiv aspecte legate de calitatea muncii, organizarea muncii, egalitatea de șanse și remunerarea egală, incluziunea socială, măsurile de combatere a discriminării, dezvoltarea educației pe tot parcursul vieții și formare; invită Comisia să prezinte o propunere prin care să faciliteze convergența cerințelor în materie de RSI și care includă un cadru obligatoriu de raportare socială și de asumare a responsabilității de către întreprinderi și conducere pentru consecințele abuzurilor și delictelor, și care să stabilească un cadru pentru acordurile europene privind RSI; subliniază că reglementările privind RSI ar trebui să promoveze proiecte care sprijină tranziția către o economie durabilă; invită Comisia și statele membre să ofere întreprinderilor din UE stimulente care să le încurajeze să își asume angajamente în materie de RSI și de diligență; subliniază că astfel de obligații de diligență includ adoptarea de măsuri proactive pentru a identifica și a preveni orice încălcare a drepturilor omului, a drepturilor lucrătorilor și a drepturilor legate de mediu în cadrul întregului lanț de aprovizionare;
25. solicită o sensibilizare sporită a consumatorilor europeni cu privire la procesul de producție din sectorul confecțiilor; propune, în acest sens, să se elaboreze standarde de etichetare la nivelul UE pentru îmbrăcămintea produsă în mod echitabil, care să fie accesibile atât pentru companiile multinaționale, cât și pentru IMM-uri, pentru a indica faptul că au fost respectate condiții de muncă echitabile și pentru a asigura o mai bună informare a consumatorilor, sprijinindu-i astfel în adoptarea deciziilor lor de cumpărare;
26. subliniază că condițiile de muncă din sectorul confecțiilor din cadrul unor state membre ale UE s-au dovedit în repetate rânduri a fi precare în ceea ce privește sănătatea și siguranța, salariile, securitatea socială și timpul de lucru; solicită, prin urmare, să se dezvolte inițiative aplicabile în interiorul UE care să fie eficiente și precis orientate, pentru a îmbunătăți situația din sectorul confecțiilor și a sprijini ocuparea forței de muncă în statele membre;
27. consideră că nerespectarea standardelor sociale internaționale din sectorul confecțiilor reprezintă un tip de dumping social și de mediu care dăunează atât întreprinderilor, cât și lucrătorilor; subliniază că nerespectarea dispozițiilor stricte de mediu de către întreprinderile europene în țările terțe trebuie să fie situată pe același plan cu nerespectarea drepturilor lucrătorilor, deoarece o astfel de nerespectare pune în pericol sănătatea lucrătorilor și distruge zonele rurale și de pescuit, privând populațiile locale de orice șansă la dezvoltare;
28. felicită Comisia pentru contribuția sa la Fondul „Zero Vision” (Fondul pentru reducerea la

zero a deceselor și a vătămarilor legate de muncă) și încurajează continuarea investițiilor în îmbunătățirea siguranței lucrătorilor; constată însă că fondul și majoritatea inițiativelor existente nu soluționează în mod adecvat problema salariilor echitabile, a dreptului de asociere sau a discriminării la locul de muncă;

29. solicită ca inițiativele naționale și europene să încurajeze consumatorii să cumpere produsele fabricate la nivel local;
30. consideră că gestionarea responsabilă a lanțului de aprovizionare global din sectorul confecțiilor poate să contribuie la creșterea economică, la crearea de locuri de muncă decente, la reducerea sărăciei, la consolidarea drepturilor omului și a drepturilor lucrătorilor, precum și la trecerea de la economia informală la cea formală; constată situația specială a zonelor libere industriale de export (EPZ), care, în unele țări, au derogări de la legislația națională în materie de muncă, interzic activitățile sindicale și nu oferă căi de atac pentru lucrători, ceea ce ridică semne de întrebare cu privire la conformitatea lor cu standardele OIM; solicită să se asigure o mai mare transparență în EPZ prin intermediul monitorizării și al raportării;
31. subliniază importanța unui sector al confecțiilor bazat pe inovare și pe produse cu o valoare adăugată mai ridicată în statele membre; invită Comisia să ofere sprijin financiar și să simplifice finanțarea în cadrul programelor UE pentru IMM-urile din industria confecțiilor, precum și să sprijine cercetarea în domeniul materialelor;
32. sprijină IMM-urile din statele membre care au o contribuție importantă la conservarea și îmbunătățirea patrimoniului cultural european în industria confecțiilor.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	6.2.2017
Rezultatul votului final	+: 42 -: 4 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, Lampros Fountoulis, Marian Harkin, Rina Ronja Kari, Ádám Kósa, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Robert Rochefort, Maria João Rodrigues, Anne Sander, Sven Schulze, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Jana Žitňanská
Membri supleanți prezenți la votul final	Maria Arena, Georges Bach, Mircea Diaconu, Sergio Gutiérrez Prieto, Krzysztof Hetman, Dieter-Lebrecht Koch, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Alex Mayer, Csaba Sógor, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Flavio Zanonato
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Clara Eugenia Aguilera García, Jakop Dalunde, Ulrike Rodust, Marc Tarabella, Miguel Viegas, Daniele Viotti